

mende Stutteri. Men, mine Herrer! jeg vil ikke opholde Dem med en Sag, der, saa at sige, aarligt har været saa vidtløftig forhandlet; jeg gjentager kun, at det 'er en mærkelig Omstændighed, at der endnu aldrig har reist sig en Stemme for at forsvare det Stutteribæsen, som Staten driver. Der har endnu ikke været Nogen, der har kunnet ståe frem og sige, at der er udrettet noget Godt for de store Midler, som Staten har anvendt, at der er kommet et saadant Resultat, at Landets Hestevæce er bleven forbedret, og at der for disse directe Udgifter er kommet directe Indtægter ind i Landet. Da nu dette ikke er Tilfældet, og da vi tillige have en Slags Bidsked for, at det sidst gjorte Forsøg ogsaa er floaet feil, forekommer det mig, at det vil være usvarligt at vedblive at bevilge Penge til en saadan Institution. Jeg beder Dem lægge Mærke til, at fra 1841 til 1852 — troer jeg det er — efterat Hertugen af Augustenborg ogsaa havde været med til at omkalfatre Stutteriet efter et ganske nyt Princip, som naturligvis senere blev forladt, kunde den kongelige Stald dog blive forsynet med Heste fra Indlandet. Siden den Tid har man i en Række af Aar været nødsaget til at kjøbe fremmede Heste til Kongens Brug, saa at en herværende Hestehandler i Gjenemsnit har leveret 10 Heste om Aaret fra Udlandet til Kongens Stald; han ansøger udtrykkelig, at Hans Majestæt kun kjøber med thidske Heste. Det er dog et sørgeligt Resultat for et Lands Stutteri, at Kongen i Landet ikke skal være fri for at kjøbe Heste i Thidsland. (Afbrudelse.) Ja, der kan være mange Bemærkninger derved at gjøre, men dette er dog en Kjendsgjerning, som man har Lov til at fremføre. Derfor jeg skulde være heldigere iaar, end jeg hidtil har været, og faae et tilstrækkeligt Antal af ærede Medlemmer til at være med til at nægte Fortsættelsen af denne i mine Dine ikke alene unyttige, men skadelige Udgift, skal jeg bemærke, at man jo til tredie Behandling vil kunne ordne, hvad der da maatte være fornødent, og tillige vilde det da vel være rigtigst, hvortil jeg skal være villig, at indbringe et Lovforslag, der ophæver den Lovbestemmelse, som i 1861 blev vedtaget om Stutteribæsenet. Jeg kan ikke troe, at der

kan være nogen væsentlig Indvending mod at gaac den Vej, jeg har foreslaaet, da denne Udgiftsbesparselse ikke berører saadanne Interesser, som ellers kunde tænkes at være til Hindre for at tage Summen ud af Finantstøven; skjøndt man naturligvis ved en Lov kan bekræfte den Mening, man har, er det den sikreste Vej at stryge den hele Udgift til Stutteriet, og endelig engang gjøre Ende paa en saadan Anstalt, der endnu aldrig har tilfredsstillet Nogen, og som, jeg gjentager det, efter min fulde Overbevisning er til Skade for Landets Hestevæce.

Roepstorff: Jeg skal tillade mig at tale til Fordeel for de 1400 Rd., som et Mindretal i Finantsudvalget har foreslaaet lagt til den Sum, Ministeren har begjæret til Fiskeriets Fremme. Jeg er ganske enig i, at Staten i det Hele taget bør undgaae at fremhjælpe industrielle Foretagender, men jeg troer ikke, at Fiskeriet er stillet paa samme Maade overfor os, som f. Ex. Stutteriet, Selskabet for Søfartens Fremme og flere af de Ting, hvortil der her er begjæret Penge. Sagen er nemlig den, at Fiskeriet paa nogle Steder trænger til Hjælp paa dobbelt, paa andre Steder kun paa enkelt Maade. Det Første er Tilfældet, hvor Fiskerleierne ligge paa aabne Kyster, idet Farvandet omkring dem da ikke kan benyttes paa den helbige Maade, som naar der var en Havn, hvori Fartøjerne kunde løbe ind. De Fiskere, som boe indenfor Landbugter og Haune, hvor der kan benyttes større Vaade, lide derimod kun under det Tryk, at de mangle Midler. Regjeringen har i de sidste Aar ladet Fiskeriernes Tilstand her i Landet undersøge, og der udkom en Beretning derom, men dermed er Sagen uddød. Naar man vil gjennemsee denne Beretning, vil det vise sig, at Fiskerne overalt i Landet, paa meget faa Steder nær, leve af Haanden og i Munden. De mangle selv Midler og faae ikke Understøttelse af Private, som det er Tilfældet i andre Lande, navnlig i England, til at forsøge noget Nytt, eller til at anskaffe Redskaber, som vilde sætte dem istand til at udføre deres Dont efter en større Maalestok og til at sætte dem i Forbindelse med Steder, hvor der er Marked, hvor de kunne faae deres meget sure og fars-